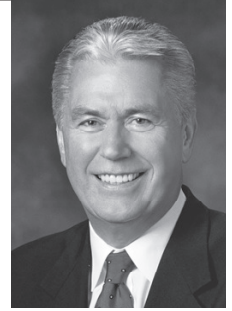

de președintele
Dieter F. Uchtdorf
al doilea consilier în
Prima Președinție

Îl putem vedea pe Hristos?

Într-o seară, un bunic îi citea o poveste nepoatei lui în vârstă de patru ani, când ea a privit în sus și a spus: „Bunicule, uită-te la stele!”. Bătrânul a zâmbit cu blândețe și a spus: „Suntem în casă, draga mea. Nu sunt stele aici”. Dar copila a insistat: „Sunt stele în camera ta! Privește!”.

Bunicul a privit în sus și, spre surprinderea sa, a observat că tavanul era stropit cu ceva ce avea o strălucire metalică. Era insesizabil în majoritatea timpului, dar când lumina cădea pe tavan într-o poziție anume, acesta se măna, într-adevăr, cu un câmp de stele. A fost nevoie de ochii unui copil pentru a le vedea, dar erau acolo. Și, de atunci încolo, când bunicul intra în camera sa și privea în sus, putea vedea ceea ce nu a putut vedea înainte.

Ne apropiem de o nouă perioadă a Crăciunului minunată, plină de muzică și lumini, de petreceri și cadouri. Dar, dintre toți oamenii, noi, ca membri ai Bisericii ce poartă numele Salvatorului, trebuie să privim dincolo de aspectul vizibil al acestei perioade și să vedem adevărul sublim și frumusețea acestei perioade a anului.

Mă întreb câți oameni din Betleem știau că exact acolo, aproape de ei, Se născuse Salvatorul? Fiul lui Dumnezeu, mult așteptatul și promisul Mesia—El era în mijlocul lor!

Vă amintiți ce le-a spus îngerul păstorilor? „Astăzi în cetatea lui David, vi s-a născut un Mântuitor, care este Hristos, Domnul”. Și au zis unii către alții: „Haidem să

mergem până la Betleem, și să vedem ce ni s-a spus” (Luca 2:11, 15).

Asemenea păstorilor din vechime, trebuie să ne spunem în inimile noastre: „Haidem să... vedem ce ni s-a spus”. Trebuie să ne dorim acest lucru în inimile noastre. Haideti să Îl vedem pe Cel Sfânt al lui Israel în iesle, în templu, pe munte și pe cruce. Asemenea păstorilor, haideti să Îl preaslăvim și să Îl laudăm pe Dumnezeu pentru aceste vești bune!

Uneori, lucrurile care sunt cel mai greu de observat sunt acelea care au fost tot timpul chiar înaintea ochilor noștri. Asemenea bunicului care nu a văzut stelele de pe tavan, noi nu putem vedea uneori ceea ce este înaintea ochilor noștri.

Noi, cei care am auzit mesajul glorios al venirii Fiului lui Dumnezeu, noi, cei care am luat numele Său asupra noastră și care am făcut legământ să pășim pe urmele Sale, ca ucenici ai Săi – noi trebuie să nu uităm să ne deschidem inimile și mințile și să-L vedem cu adevărat.

Perioada Crăciunului este minunată în multe privințe. Este o perioadă în care lumea este generoasă și în care se dă dovadă de bunătate și dragoste frățască. Este perioada în care putem reflecta mai mult la viețile noastre și la multele binecuvântări pe care le avem. Este o perioadă în care putem oferi și primi iertare. Este o perioadă în care ne putem bucura de muzică și lumini,

de petreceri și cadouri. Dar strălucirea acestei perioade nu trebuie să ne întunece vederea și să ne împiedice să-L vedem cu adevărat pe Prințul Păcii în măreția Sa.

Fie ca noi toți să facem din perioada de Crăciun din acest an una de bucurie și sărbătoare, o perioadă în care să recunoaștem miracolul că Dumnezeu nostru cel Atotputernic L-a trimis pe Singurul Său Fiu născut, pe Isus Hristos, să mântuiască lumea!

IDEI DE PREDARE DIN ACEST MESAJ

1. „Activitățile pentru captarea atenției pot fi folosite pentru a trezi interesul și pentru a ajuta cursanții să-și concentreze atenția asupra subiectului lecției. [...] Ilustrațiile sunt instrumente prețioase pentru consolidarea ideii principale a unei lecții și pentru a-i ajuta pe cursanți să rămână atenți” (*Predarea, nu este chemare mai mare* [1999], p. 160, 176). Atunci când începeți să împărtășiți acest mesaj, puteți folosi o activitate de captare a atenției și anume, puteți arăta o ilustrație sau puteți împărtăși versete din scripturi și puteți întreba membrii familiei în ce fel au acestea legătură cu mesajul?

2. „Unul dintre obiectivele dumneavoastră cele mai importante trebuie să fie acela de a-i ajuta pe ceilalți să pună în practică principiile Evangheliei în situațiile de zi cu zi... [Ajutați-i] pe cursanți să descopere binecuvântările care vin atunci când trăim Evanghelia” (*Predarea, nu este chemare mai mare*, p. 159). După ce împărtășiți acest mesaj, puteți invita membrii familiei să împărtășească experiențe pe care le-au avut atunci când și-au concentrat atenția asupra Salvatorului în timpul perioadei de Crăciun.

TINERI

Crăciunul unui misionar

De Loran Cook

În timpul celui de-al doilea Crăciun pe care l-am petrecut ca misionar cu timp deplin, colegul meu împreună

cu mine am vizitat o membră recent botezată și familia ei. După o masă delicioasă de Crăciun, am împărtășit cu ei un mesaj de Crăciun.

Am rugat familia să deseneze lucruri ce le aminteau de această perioadă, cum ar fi stele, cadouri, scena nașterii Salvatorului și brazi de Crăciun. Apoi, am citit câteva versete, inclusiv 2 Nefi 19:6: „Căci un Copil a fost născut pentru noi; un Fiu ne este dat; iar domnia se va sprijini pe umerii Lui; iar numele Lui va fi Minunat, Sfătuitor, Dumnezeu cel Puternic, Părinte Veșnic, Prințul Păcii”. Am cântat „Once in Royal David’s City” (*Imnuri*, nr. 205), am privit un film despre nașterea Salvatorului și am depus mărturie despre Isus Hristos.

A fost un Crăciun simplu, departe de familiile noastre și de petrecerile obișnuite de Crăciun dar, în timp ce ne-am depus mărturia despre Salvator, am simțim o dragoste și o apreciere mai mari decât simțisem înainte, față de El și de nașterea Sa. Mi-am dat seama că acesta avea să fie ultimul Crăciun în slujba Tatălui meu Ceresca ca misionar cu timp deplin, dar am înțeles că Spiritul Său poate să-mi depună mărturie despre Fiul Său, indiferent unde mă aflu.

COPII

Să privim pentru a-L vedea pe Salvator

Președintele Uchtdorf a spus că, în perioada Crăciunului, trebuie să căutăm lucruri care ne amintesc de viața Salvatorului. Citiți referințele din scripturi de mai jos pentru a învăța despre câteva evenimente importante din viața Sa.

Matei 2:1–2

Luca 2:46.

Matei 15:32–38

Luca 8:49–55

Luca 23:33–34, 44–46

Ioan 20:11–20

Responsabilitatea noastră de a participa la munca din templu și la cea de istorie a familiei

Studiați acest material și, după caz, discutați-l cu surorile pe care le vizitați. Folosiți întrebările pentru a ajuta la întărirea surorilor dumneavoastră și pentru a face din Societatea de Alinare o parte activă din viața dumneavoastră.

Mulți oameni au murit de-a lungul secolelor fără să cunoască Evanghelia. Unii dintre acești oameni sunt rudele dumneavoastră apropiate și îndepărtate. Ei așteaptă ca dumneavoastră să faceți munca genealogică necesară pentru a uni familiile dumneavoastră și pentru a înfăptui rânduiețile salvatoare în numele lor.

Majoritatea templelor din întreaga lume nu sunt suficient de ocupate. Domnul a promis că inimile dumneavoastră vor fi întoarse spre strămoși ca nu cumva, la venirea Sa, pământul să fie complet devastat (vezi D&L 2:2–3).

Ca urmare a participării la munca în templu și la cea de istorie a familiei veți primi binecuvântări personale. Una dintre acestea este bucuria pe care o simțiți atunci când vă slujiți strămoșii. O alta este că veți putea primi o recomandare pentru templu, ceea ce dovedește demnitatea dumneavoastră față de Domnul. Acelea dintre dumneavoastră care nu sunteți demne de privilegiul de a avea azi o recomandare, trebuie să lucreze cu episcopul sau cu președintele de ramură pentru a deveni demne cât de curând este posibil.

Vă rugăm să nu renunțați la acest privilegiu important. Mărturisesc că ispășirea este reală și că păcatele pot fi iertate în urma pocăinței corespunzătoare.

Pe măsură ce participăm la munca în templu și la cea de istorie a familiei, putem fi sigure că vom avea Spiritul pentru a ne alina în încercările noastre și pentru a ne îndruma în luarea deciziilor importante. Munca în templu și cea de istorie a familiei fac parte din responsabilitatea noastră de a oferi alinare sau slujire strămoșilor noștri.

Julie B. Beck, președinta generală a Societății de Alinare.

Din scripturi

Maleahi 4:5–6; 1 Corinteni 15:29; 1 Petru 3:18–19; D&L 110:13–16; 128:24

Din istoria noastră

„Profetul Joseph Smith a spus: «Cea mai mare responsabilitate pe care Dumnezeu ne-a dat-o în această viață este să ne căutăm strămoșii» (*History of the Church*, 6:313). Încă de la început, surorile Societății de Alinare au susținut această lucrare măreață. În 1842,

în Nauvoo, dorința surorii Sarah M. Kimball de a ajuta muncitorii care lucrau la construirea templului a îndemnat un grup de surori să se organizeze pentru a putea sluji mai eficient. Atunci când au început să se întâlnească, profetul... a organizat Societatea de Alinare după tiparul preoției. De atunci, surorile Societății de Alinare au ajutat la înaintarea lucrării de construire a templului din Nauvoo. [...]

În 1855, la opt ani după ce sfinții au ajuns în Utah, s-a înființat Casa de Înzeștrări (Endowment House). Eliza R. Snow, care fusese una dintre membrele primei Societăți de Alinare și păstrase documentele acestei organizații, a fost chemată de președintele Brigham Young în anul 1866 să fie președinta generală a Societății de Alinare. Ea împreună cu alte surori au lucrat cu credință în Casa de Înzeștrări. Apoi, după ce templele din St. George, Logan și Manti au fost finalizate, aceste surori au călătorit la fiecare templu pentru a putea înfăptui și acolo o parte din munca pentru cei morți”.¹

NOTĂ

1. Mary Ellen Smoot, „Family History: A Work of Love”, *Ensign*, martie 1999, p. 15.

Ce pot face eu?

1. Cum îmi pot ajuta surorile să-și găsească strămoșii și să înfăptuiască rânduiețile din templu pentru ei? Aveți în vedere situația fiecărei surori în timp ce vă gândiți la felul în care veniți în întâmpinarea nevoilor lor. Puteți avea în vedere faptul că munca de istorie a familiei poate întări, adesea, membrii noi, pe cei care redevin activi și pe cei mai puțini activi.

2. Când m-au alinat în încercările mele și m-au îndrumat în luarea deciziilor importante munca în templu și cea de istorie a familiei?

Pentru mai multe informații, consultați www.reliefsociety.lds.org.